

(המשך מעמוד 7)

האזרח מה הוא אומר ? מאת מ. רמקור

החורף חושף את שנינו את החורף... חוששים לנוק שייגרם בגן, בשדה ובמטעים... קובלים על פגע הקור שירד עליהם...

במקומות אחדים ירד קצת שלג. הצלמים הוציאו מנתיקיהם צילומי השלג הגדול בירושלים מן השנה שעבר...

בין חברי הכנסת שבאו השבוע לירושלים התהלכו הלצות שונות. איש "חירות" אמר: "בן-גוריון שלח אויב תנו לסיביר..."

קיצוצים במזון יודעי-דבר, מהמקורבים למשרד האוצר, מבשרים, כי בקרוב תוקטן מנת הסוכר והבשר...

אחד העוסקים בענינים מוניציפליים העיר: "אם מקצצים במנות המזון, סימן הוא, כי הבחירות שוב אינן כה קרובות..."

אך עקרת הבית אומרת: "מה לי בחירות, מה לי דולארים? אני צריכה לבשל ארוחות למשטחה, ובמה אתקין את הארוחות?"

המודעות מטעם משרד האספקה, בנוטה, "אל תשלמי יותר, אין בגן כדי להשיב על שאלתה."

קונצרט לפועלים ביקורה של אליזבת ברגנר, השחקנית הדגולה, גרם לחיכוחים בחוגים שונים על המחירים הגבוהים של כרטיסי-הכניסה ונתעוררה השאלה מה יעשו עובדים שידם אינה משגת לשלם את המחירים הגבוהים? האם דין הוא שאנשים כאלה לא יזכו לראות ולשמע את האמנים האירחים הבאים לארצנו?

אגב החיכות סיפר אחד החתכים מעשה שהיה:

כשנסדה התזמורת הארצישראלית, הובא סוסקאניני, גדול המנצחים בעולם, לנצח על הקונצרט הראשי-נים. המחירים היו "מפולפלים" ורבים מבאי "בית ברנר" צבאו על דלתה של ועדת התרבות, אך לא זכו לקבל כרטיס לקונצרט. חיים פרידמן, מזכיר ועדת התרבות, נאלץ להשיב ריקם את פני הפועלים שביקשו כרטיסים.

הנהגה בבוקר אחד, כאשר "בית ברנר" היה מלא פועלים (הימים ימי חוסר-עבודה היו) הודקה על דלתו של חיים פרידמן פתקה עם הודעה קצרה: "קונצרט לפועלים בניצוחו של סוסקאניני, סוליסט - הוברמן, בביתן התעשייה שבתערוכה, היום בשעה 11 לפנות-הצהריים. הכניסה חינם אין כסף."

הבשורה פשטה במהירות הבזק, "המרתף" הידוע של בית ברנר התרוקן, פועלים הפסיקו את העבודה בבתי-חרושת ועל פיגומי-בנין ונהרו, לבושים בגדי-עבודה, אל התערוכה. ואמי גם - המאיסטרו בכבודו ובעצמו הרגיע על הבמה, התזמורת במלואה, ברוי-ניסלב הוברמן עם כינורו.

הקונצרט היה לחתימה גדולה. התמונה - מיוחדת במינה: קהילאליים שכמתו לא נראה עוד באולם קונצרט, פועלים בבגדי עבודה אשר גדו-לי-עולם מנגנים לפנייהם...

למחרת נשמעו טירודים סוציאליים שונים על האמנות והמוני העם, על יחסו של סוסקאניני לצבור הפועלים וכולי וכולי. אבל הסוד נתגלה רק מקץ זמן רב, כאשר סיפר חיים פרידמן במסיבה מצומצמת את שר המאורע הזה. מסתבר, כי היה צורך לבחון את האקוסטיקה של האולם הגדול בביתן תוצרת הארץ לקראת עריכת קונצרטים למנויים, בהשתתפותו של הוברמן כסוליסט ואי-אפשר לעשות בחינה זו כשי-מנגנים בפני אולם ריק. היה מי שהציע למלא את האולם בשקים ממלאים בקש, אלא שדבר זה היה כרוך בהוצאה גדולה. ובזכות האקוסטיקה האיר-מזלם של פועלי תל-אביב וניתן להם קונצרט בניצוחו של סוסקאניני. "הימים אין כסף", כדברי חיים פרידמן.

תמל תעורה מלאה לכספך... סינסקר 2 פנת אלנבי 27, תל-אביב... דרגל השנה לפתיחתה מכירה כללית שנתית... עם הנחות מ-10% עד 50% על כל הסחורות... מנורות תקרה, עמידה ושולחן במבחר עצום במחירי בתי חרושת

האמריקנים היו ציונים כלליים, מא-ישראל לה הוגלים ביזמה הפי-רשית והחושבים את הפוליטיקה של הסתרות העובדים ושל הממשלה כסאן למדינה, אשר באו בליל שבת ל"עתון העתונאים" לשמוע מפי דניאל פריש - נשיא ההסתדרות הציונית באמריקה - דברים לפי רוחם, אבל מבוקשם לא ניתן להם. הנואם הראשון, ברל לוקר, הנהג בעצמו מראשי ההסתדרות ודבריו על סיורו באמריקה היו אופייניים לשד"ר מקבץ כספים, היועץ לתאר כל מיני מקרים בהם הסכניקה של המגבית הצליחה והגבירים תרמו עשרות אלפי דולרים, ודרך אגב אמר העורך, י. הפסמאן, כי יחית התרומות, תורה היא, לא הנתינה, והראיה: בתורה כתוב, כי אלוהים אמר למשה "דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה..."

גם מפיו של הציוני הכללי דניאל פריש לא שמעו את אשר ציפו לשי-מוע. הוא בא בטרוניה אל האזרחים בישראל על שאינם מאירים פנים לצי-וניה מאמריקה הבאים לביקור על מנת לחזור לארצות-הברית. "מה יש? אמר פריש לסוחר תל-אביבי שטען לפניו, כי ציוני הוא מי שבא להשי-תקע. - אני חסר לך כאן? לשם מה? כדי שאפתח עוד חנות ליד החנות שלך?"

לדברי הנואם אין לאורחי ישראל כל זכות להתנשא לעומת יהודי אמ-ריקה, כי אך מקרה הוא שאלה כאן וההם שם. איש ציוני באמריקה מק-ריב למען העם והמדינה לא פחות ואולי אף יותר מאשר אורח בישראל. ומר פריש הביא את עצמו לדוגמה. כל זמנו נתון לעבודה הציבורית וכמי-עס שאין הוא רואה את משפחתו, מרוב טרדותיו למען הציונות. הוא מקוה שיזכה לעלות ארצה ולהשתקע כאן, אחרי ששני בניו יסיימו את חוק לימודיהם באמריקה ויוכלו לעמוד ברי-שות עצמם. אבל גם אורח שאין בדע-תו לעלות ארצה נזאי לקבלת-פנים יידיותית בישראל, כי הוא עוזר למי-דינה.

כאשר שיבח מר פריש את סדרי האספקה והקיצוב במדינת ישראל, שי-טעהו בקריאות-ביניים: "אתה אוכל במלון גת-רימון..." השיב הנואם, כי לא התכוון לנקוט עמדה בשאלת המי-קוח והקיצוב, אבל הוא יכול להעיד, כי "במידה שיש מה לחלק, מתחלק המזון בסדר ובשיטתיות הראויים לשי-בח."

כאן דיבר, איפוא, לא ציוני כללי מן האופוזיציה אלא אחד מן הקואלי-ציה...

ברכה לבבית למר חיים אפרוני ומשפחתו לנושאי זיוה ע"ל מ. דגן וב"ב

היה כבר "עגל" אחד בתיאטרון והוא "יושה עגל" באהל, שהיתה לו הצלחה רבה. עתה נראה בקרוב את "עגל הזהב" ב"מטאטא". זה הוא שמה של הקומדיה החדשה מחיי הארץ של הבמאי פ. לובה בתיאטרון הסטירי של נ. ארץ הבמאי של הקומדיה הוא דוקא לא המחבר, אלא איש "הבימה" צ. פרידלנדר, שמיום שובו מאמריקה רואים אותו בקהל באולם "הבימה" ולא על הבמה... מספרים, כי פרידלנדר מכין כמה אפתעות וחידושים שהביא באמתחתו מ"העולם החדש".

מי שסבור כי תיאטרון קוניולמדיה רונים ישנם רק בתל-אביב, אינו אלא טועה. הנה בעוד כמה שבועות תופיע אצלנו לה-קה תיאטרלית שתבוא אלינו מהעמק ממזרע. להקה עם תפאורות, תלבושות, אפור, במאי ותזמורת וכמובן - עם שחקנים, וללהקה מחזה עליו מלא ומגניב, שירים ורקודים - "שני הקוניולמדיה" לא. גולדפאן. לפני שבוע עיים הם הציגו בחיפה וכל העיר דיב-רה על ההצגה של "תיאטרון הקיבוץ ניקים". הבמאי של ההצגה חנוך פז, כבר נמצא בתל אביב ועוסק בהכנות להצגת להקתו.

בסרט הישראלי "48 שעות ביממה" יש "פני ציר" קטן. הבמאי מר-אה אה כחן ב"תחית המתים" באחת התמונות מראים איך גיבור הסרט סולי רביב "מחול" ברי-מון "חייל" ערבי מהלגיון הערבי, אך כעבור כמה רגעים רואים אותו "ער-בית" קם לתחיה, ויורה בקצין היהודי ט. רביב... כנראה, שקבולנוע קררים נסים...

מגניירוק היהודית קבלנו דרישת שלום טובה מזוג האמנים מ. ברוך ומ. רוזין, המופי-עים על הבמה של "נישונל תיאטר" היהודי בניו-יורק. הפזמונים שהם מש-מיעים ערב ערב בתיאטרון מושרים בפני הכל. הם כבר הוזמנו גם לשי-ר בשעה היהודית ברדיו של ניו יורק. "ובכל זאת - כותב רוזין לא נשאר כאן זמן רב, פשוט מתגעגעים לתל-אביב."

הצ'ובטרון במוצ"ש היה ב"כסית" בלי מדים "שמח". כל ה"חברה" מהצ'ובטרון שתו סודה ואסילו נעמי רבקה ומרגלית. זה היה הערב הראשון להשתחררותם מן הצבא, והם ישבו עתה בלי מדים. כאזרחים וחיללים משותררים. ומה יהיה על הצ'ובטרון? והם עונים: הצ'ובטרון יתקיים גם להבא כלהקה או-רזית ותקחתם היא שהקהל יהיה גם עם הצ'ובטרון האזרחי. בסוד סופר: ח. פינר עם הבמאי א. כוונים כבר מכינים תכנית חדשה והפעם בלי "גיפ"...

מ. דגן וב"ב

הוצאת ספרים נ. טברסקי, חברה בע"מ יוסף ויץ: המאבק על האדמה קובץ מאמרים בשאלות הקרקע וההתיישבות. 380 עמוד בסורמט גדול, עם צילומים. מחיר 1.800 ל"י. מהדורה שניה של כל גשלי קרירוב מתורגמים בידי חנניה רייכמן, מצוירים בידי נחום גוסמן. למעלה מ-200 משלים בניקוד, 110 ציורים. 400 עמוד בסורמט אלבומי. ניר משובת, כריכת-בד מהודרת. מחיר 2.500 ל"י. ההפצה הראשית: י. ברונסמן, רחוב צילגוב 2, טלפון 3452.